

Jens Monrad Hansen & Niels Helberg, Statsplanlægning og Decentralisering - en analyse af regionplanlægningen i Danmark, Roskilde: Roskilde Universitetsforlag, 1979. 192 s.

Bogen behandler i anført rækkefølge Socialdemokratiets og Venstres principprogrammer, kommunalreformen, perspektivplanlægningen, lands- og regionplanlægningens formelle grundlag, kapitallogisk statsteori, regionplanlægning som en legitimeringsproces og regionplanlægningens forløb i Storstrøms Amt.

Hvis ikke man umiddelbart er i stand til at se en sammenhæng mellem disse emner, er der næppe hjælp at hente i bogen, hvor sammenhænge mestendels "dokumenteres" med lidet overbevisende postulater.

Bogen kan anbefales den, der for eksempel ønsker en konkret beskrivelse af forløbet af regionplanlægningen i Storstrøms Amt, men næppe den der ønsker en statsteoretisk analyse af regionplanlægningen eller en vurdering af en bestemt statsteoris holdbarhed ved hjælp af regionplanlægningen. Ikke blot mangler forbindelsen, men forfatterne opgiver den eksplicit ved at konstatere, at det alligevel kun er fremtiden, der vil kunne vise, hvordan det går! (p. 161). Kun en begrænset andel af behandlingen af det valgte case relaterer sig til de rejste problemstillinger og den anlagte teori og for det meste kun i form af kortfattede postulater, som virker påklistrede, en konkret beskrivelse af en regionplanlægnings ydre forløb uden andet systematisk grundlag end kronologien og uden andet materialegrundlag end planlægningsprocessens formelle akter.

Konklusionen forekommer at være påstande, som hægtes på, uden rod i den foretagne analyse, - hvis der da i det hele taget foreligger et empirisk analytisk arbejde som grundlag for fremstillingen.

Bogen er ikke blot rodet i opbygning, men også i sigte og stil. Sigtet er angiveligt alment, hvilket i øvrigt understreges af en anstrengt "friskfyragtig" sprogton, men jeg vil tro, at hverken de teoretiske eller de beskrivende afsnit er forståelige uden et grundigt forkendskab til henholdsvis den behandlede teori og de beskrevne fænomener. Stilistisk genereres man af et umådeholdent brug af citater, som endog flettes direkte ind i forfatterens egen tekst. Hele sider kan bestå af sprogligt og kildemæssigt usammenhængende citatklip hægtet sammen med nogle få forbindende ord eller sætninger.

Interessant og læseværdig er en oversigt over krav til indholdet af en regionplan (pp. 106-110). Dette guldgrube er tilgængeligt, uden at man behøver at grave sig gennem det omgivende sandlag.

Ole Nørgaard Madsen